

OKRESNÁ PROKURATÚRA NOVÉ ZÁMKY
F. Rákocziho 15, 940 44 Nové Zámky 1

Číslo: 2 Pv 206/21/4404-35
EEČ: 2-33-56-2023

Nové Zámky 23.06.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Zámky

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- prečin: marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

ako matka maloletého XXXXX, narodeného XXXXX, ktorej bol maloletý rozsudkom Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7P/124/2013 zo dňa 10.09.2014, právoplatným dňa 24.09.2014, zverený do osobnej starostlivosti, v dňoch 13.02.2021, 28.02.2021, 14.03.2021, 28.03.2021, 11.04.2021 a 22.05.2021 vždy v čase o 09.30 h, pred hlavným vchodom Slovenskej pošty, a.s., v obci XXXXX, na Ulici Mierová číslo 2, neodovzdala maloletého XXXXX, narodeného XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX číslo 1, jeho otcovi XXXXX, narodenému XXXXX, čím porušila povinnosť vyplývajúcu jej z rozsudku Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7P/124/2013 - 117 zo dňa 10.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre spisovej značky 5CoP/10/2018 - 836 zo dňa 05.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2019, podľa ktorého otec XXXXX je oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe každý párný týždeň v sobotu spred hlavného vchodu

Slovenskej pošty, a.s., so sídlom XXXXX, Mierová číslo 2, v čase o 09.30 h do 17.00 h, bez prítomnosti matky, tiež je otec oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe každý páry týždeň v nedeľu spred hlavného vchodu Slovenskej pošty, a.s., so sídlom XXXXX, Mierová číslo 2, v čase o 09.30 h do 17.00 h, pričom otec je tiež oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe počas letných prázdnin od 01.07. do 31.07. každú nepárnu sobotu a každú nepárnu nedeľu v čase od 09.30 h do 17.00 h, počas vianočných sviatkov dňa 24.12. a 25.12. párneho kalendárneho roka v čase od 09.30 h do 17.00 h, počas veľkonočných sviatkov na Veľkonočný pondelok každý páry kalendárny rok v čase od 09.30 h do 17.00 h, kde obvinená nerešpektovala uvedený rozsudok Okresného súdu XXXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7Em/1/2016 - 14 dňa 03.03.2016, ktorú prevzala dňa 16.3.2016, vyzvaná k plneniu práv a povinností a následne uznesením Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7Em/1/2016 - 485 zo dňa 06.03.2018, ktoré bolo vykonateľné dňa 19.03.2019, jej bola v konaní o výkon rozhodnutia súdu o úprave styku s maloletým dieťaťom uložená pokuta vo výške 50,00 EUR, ktorú prevzala dňa 11.05.2018, kde následne bola obvinenej zaslaná ďalšia výzva z Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019 zo dňa 28.08.2019,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru XXXXX uznesením spisovej značky ČVS: ORP-188/2-VYS-NZ-2021 zo dňa 22.06.2021 podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, narodenej XXXXX v Nových Zámkoch, trvale bytom XXXXX (ďalej len „obvinená“), pre pokračovací prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že obvinená ako matka maloletého XXXXX, narodeného XXXXX, ktorej bol maloletý rozsudkom Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7P/124/2013 zo dňa 10.09.2014, právoplatným dňa 24.09.2014, zverený do osobnej starostlivosti, v dňoch 13.02.2021, 28.02.2021, 14.03.2021, 28.03.2021, 11.04.2021 a 22.05.2021_vždy v čase o 09.30 h, pred hlavným vchodom Slovenskej pošty, a.s., v obci XXXXX, na Ulici Mierová číslo 2, neodovzdala maloletého XXXXX, narodeného XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX číslo 1, jeho otcovi XXXXX, narodenému XXXXX, čím porušila povinnosť vyplývajúcu jej z rozsudku Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7P/124/2013 - 117 zo dňa 10.09.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre spisovej značky 5CoP/10/2018 - 836 zo dňa 05.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2019, podľa ktorého otec XXXXX je oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe každý páry týždeň v sobotu spred hlavného vchodu Slovenskej pošty, a.s., so sídlom XXXXX, Mierová číslo 2, v čase o 09.30 h do 17.00 h, bez prítomnosti matky, tiež je otec oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe každý páry týždeň v nedeľu spred hlavného

vchodu Slovenskej pošty, a.s., so sídlom XXXXX, Mierová číslo 2, v čase o 09.30 h do 17.00 h, pričom otec je tiež oprávnený vziať si maloletého XXXXX k sebe počas letných prázdnin od 01.07. do 31.07. každú nepárnu sobotu a každú nepárnu nedeľu v čase od 09.30 h do 17.00 h, počas vianočných sviatkov dňa 24.12. a 25.12. párneho kalendárneho roka v čase od 09.30 h do 17.00 h, počas veľkonočných sviatkov na Veľkonočný pondelok každý párný kalendárny rok v čase od 09.30 h do 17.00 h, kde obvinená nerešpektovala uvedený rozsudok Okresného súdu XXXXX v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, napriek tomu, že bola výzvou Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7Em/1/2016 - 14 dňa 03.03.2016, ktorú prevzala dňa 16.3.2016, vyzvaná k plneniu práv a povinností a následne uznesením Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7Em/1/2016 - 485 zo dňa 06.03.2018, ktoré bolo vykonateľné dňa 19.03.2019, jej bola v konaní o výkon rozhodnutia súdu o úprave styku s maloletým dieťaťom uložená pokuta vo výške 50,00 EUR, ktorú prevzala dňa 11.05.2018, kde následne bola obvinenej zaslaná ďalšia výzva z Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019 zo dňa 28.08.2019.

Obvinená vo svojich výpovediach opakovane potvrdila, že k realizácii styku maloletého XXXXX s jeho otcom XXXXX dlhodobo nedochádza, na miesto, kde má dôjsť k realizácii styku, sa dostavuje pravidelne iba sama bez syna, pretože maloletý XXXXX odmieta stretnutia s otcom, ako dôvod uvádza strach z otca, naposledy sa stretol s otcom niekedy v roku 2019 pred poštou v Palárikove. Potvrdila, že XXXXX sa v dňoch uvedených v skutkovej vete napadnutého uznesenia dostavil v určenom čase, vždy sedí v aute zaparkovanom na parkovisku oproti pošty, kde má dôjsť k prevzatiu maloletého na styk, avšak z dôvodu neprítomnosti maloletého XXXXX opakovane k realizácii styku nedochádza. Namietala však dni 11.04.2021 a 22.05.2021, kedy sa síce dostavila na určené miesto v určenom čase, hoci priznala, že opakovane bez maloletého XXXXX, avšak nie je pravdou, že sa v týchto dňoch dostavil aj XXXXX, tohto nevidela ani pred poštou, ani na parkovisku. Situácia s maloletým XXXXX je vždy rovnaká, keď sa má stretnúť s otcom, jeho postoj je zakaždým odmietavý. Je si vedomá, že neodovzdanie syna na styk s otcom je v rozpore s rozhodnutím súdu, avšak styku syna s otcom, ako ani styku otca so synom nebráni žiadnym spôsobom, ani syna neovplyvňuje, aby odmietal svojho otca. Synovi sa snaží dohovárať, avšak vzhľadom na jeho diagnózu ADHD je samotná realizácia styku s otcom problematická a odlišná od detí, ktoré takéto zdravotné problémy nemajú. Priznala, že proti nej boli použité opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu, a to výzva k plneniu práv a povinností na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia z 03.03.2016, pokuta uložená uznesením Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7 Em/1/2016 zo dňa 06.03.2018 za neumožnenie styku otca s maloletým v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu a opakovane výzva na plnenie práv a povinností podľa právoplatného súdneho rozhodnutia z 28.08.2019.

Z výsluchov svedka XXXXX vyplýva, že na svoju bývalú manželku podal viacero trestných oznámení za neplnenie si svojich povinností, ktoré jej vyplývajú

z právoplatných a vykonateľných rozhodnutí súdov. Bezdôvodne mu odmieta dávať ich spoločného syna XXXXX a nepripravuje ho na stretnutia takmer počas obdobia posledných piatich rokov. Poukázal na skutočnosť, že vo veci tzv. bežného styku výkon rozhodnutia prebieha už dlhodobo a v tomto konaní bola matke dieťaťa zaslaná výzva k plneniu práv a povinností na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia z 03.03.2016, boli nariadené pojednávania, na ktorých bola matka vyzvaná na plnenie práv a povinností vyplývajúcich jej z vykonateľného rozsudku číslo konania 7P/124/2013 – 117 zo dňa 10.09.2014, a taktiež bola matke uložená aj pokuta, a to uznesením Okresného súdu XXXXX číslo konania 7Em/1/2016 – 485 zo 06.03.2018 vo výške 50,00 EUR. Následne jej bola zaslaná ďalšia výzva, aby sa podrobila právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom. Pred stretnutiami pošle obvinenej správu, alebo jej zavolá, ale obvinená jeho hovor nikdy neprijme. Na mieste, kde má dôjsť k odovzdaniu maloletého na styk obvinenú po predchádzajúcich skúsenostiach nikdy nekontaktuje, nakoľko táto sa opakovane pokúsila vyvolať hádku alebo konflikt. Obvinená s ním dlhodobo odmieta komunikovať a odmieta ho informovať o veciach týkajúcich sa syna, informuje ho jedine o vysvedčení maloletého XXXXX. Zároveň uviedol, že niekedy mu obvinená v dňoch, kedy má dôjsť k realizácii styku, zasiela SMS správy, podľa ktorých maloletý XXXXX odmietol prísť a stretnúť sa s ním, a preto mu navrhuje, aby išiel za ním sa mu aspoň ukázať, alebo sa s ním porozprávať. Na miesto, kde má dôjsť k odovzdaniu syna, obvinená vždy príde sama bez syna, pri týchto stretnutiach nekomunikujú, on sa tam dostaví v stanovený čas, čaká a keď príde obvinená bez maloletého XXXXXa, tak po niekoľkých minútach čakania odíde preč. Tvrdenia obvinenej, že maloletého prehovára, aby za otcom šiel, sú len formálnym tvrdením, pričom obvinená tak v skutočnosti nekoná, uvedené tvrdí zakaždým, avšak z jej strany nie je za obdobie posledných piatich rokov viditeľný žiadny progres, pokiaľ ide o budovanie vzťahu maloletého k otcovi. Syna videl naposledy asi pred rokom, bolo to v čase, keď matka nosila syna na stretnutia, avšak syna mu nikdy neodovzdala. Pokiaľ ide o dni 11.04.2021 a 22.05.2021, v tieto dni sa určite dostavil na určené miesto a v určenom čase za účelom realizácie styku so synom, avšak zopakovala sa rovnaká situácia ako vždy, matka sa dostavila bez syna.

Do spisového materiálu bola zabezpečená výzva k plneniu práv a povinností na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia z 03.03.2016, ktorou súd vyzval XXXXX, aby v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia Okresného súdu XXXXX číslo konania 7P/124/2013 – 117 zo dňa 10.09.2014 umožnila styk otca s maloletým XXXXX. Rovnako bola zabezpečená výzva na plnenie práv a povinností podľa právoplatného súdneho rozhodnutia z 28.08.2019, ktorou Okresný súd XXXXX vyzval matku maloletého XXXXX, aby sa podrobila právoplatnému a vykonateľnému súdnemu rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom (právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu XXXXX spisovej značky 12P/6/2015 zo dňa 16.11.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Nitra spisovej značky 5 Cop/10/2018 z 05.12.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.01.2019

a vykonateľnosť dňa 14.12.2017, bol upravený styk otca tak, že súd zmenil rozsudok Okresného súdu XXXXX spisovej značky 7P/124/2013 zo dňa 10.09.2014 v časti úpravy styku otca s maloletým tak, že okrem styku týmto rozsudkom upraveným rozšíril obdobia styku otca s maloletým XXXXX). Uznesením Okresného súdu XXXXX číslo konania 7Em/1/2016 – 485 zo 06.03.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 13.03.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre spisovej značky 9CoE/88/2018 z 29.11.2019 a vykonateľnosť dňa 19.03.2019, súd matke maloletého dieťaťa XXXXX uložil pokutu vo výške 50,00 EUR.

Krajský súd v Nitre rozsudkom spisovej značky 5CoP/10/2018 zo dňa 05.12.2018 potvrdil rozsudok Okresného súdu XXXXX spisovej značky 12P/6/2015 zo dňa 16.11.2017, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh matky, ako aj návrh otca o zmenu zverenia maloletého dieťaťa a ďalším výrokom zmenil svoj rozsudok číslo konania 7P/124/2013 – 117 zo dňa 10.09.2014 v časti úpravy styku otca s maloletým tak, že okrem styku týmto rozsudkom upraveným rozšíril obdobia styku otca s maloletým XXXXX (letné prázdniny, vianočné sviatky, veľkonočné sviatky), nariadil matke maloletého výchovné opatrenie, na základe ktorého je povinná podrobiť sa odbornému a sociálnemu poradenstvu a nariadil matke maloletého výchovné opatrenie, na základe ktorého je povinná umožniť styk otca s maloletým XXXXX v jej neprítomnosti v priestoroch neštátneho subjektu v časoch a rozsahu určenom týmto subjektom v trvaní šesť mesiacov od vykonateľnosti rozsudku a v rámci tohto obdobia bola matka povinná podrobiť sa terapeutickému procesu za účelom realizácie styku otca s maloletým XXXXX.

Z výpovede svedkyne XXXXX okrem iného vyplýva, že maloletý XXXXX je jej pacientom, v roku 2021 bol u nej iba sporadicky, dvakrát, nakoľko mu bola zistená nová diagnóza autizmus, ktorá vyžaduje špeciálnu starostlivosť, teda táto starostlivosť o pacienta prešla na súkromné centrum špeciálnopedagogické. K pacientovi vo všeobecnosti uviedla, že XXXXX je chlapec, ktorý sa dostal do jej starostlivosti v predškolskom veku kvôli poruchám správania a emócií, v tom čase nechodil do škôlky, lebo bol kvôli neprispôsobivému správaniu vylúčený. Psychologická starostlivosť pokračovala až do predkoronového obdobia roku 2019 v rozličnej intenzite kvôli týmto problémom. XXXXX mal problémy s úzkosťami, mal záchvaty, emócie hnevu. Do toho vstúpil rozchod rodičov a podozrenie, že XXXXX u otca nepociťuje bezpečné prostredie na základe jeho rozprávania, kresieb a hry, nakoľko išlo o nevhodný sexuálny obsah, s ktorým prišiel do kontaktu. XXXXX je uzatvorený chlapec, má problematické sociálne vzťahy, napriek tomu, že bude končiť základnú školu nemá žiadneho kamaráta. Kontakty dodržiava len s rodinou, s matkinou sestrou a jej deťmi. V prítomnosti cudzích ľudí má strach a má podozrenie, že s ním majú nejaké negatívne úmysly. Ťažko sa prispôbuje pravidlám, pokiaľ neuzná, že je to pravidlo pre neho dobré. Aj s ľuďmi, ktorých pozná dlhšie, rovnako ako aj s ňou, má slabý očný kontakt. Niektorým sociálnym situáciám nerozumie, prečo sa to tak deje, prečo sa tak ľudia správajú, nevie odčítať emócie

ľudí, teda výraz z tváre človeka. Na druhej strane jediný jeho záujem je počítač, dokáže u neho presedieť dlho. Po smrti starej mamy XXXXX nedokázal fungovať bez matky. Cez týždeň bývali u matkinej sestry, nakoľko keď chodil po škole domov, doma nebol nikto, čo XXXXX nezvládol. Napriek tomu, že má 14 rokov, nedokáže takto fungovať. Ohľadne aktuálneho psychologického stavu maloletého XXXXX uviedla, že si myslí, že XXXXX je kvôli týmto sporom preťažený. Chodí k nej z dôvodu, aby sa mohol uvoľniť a rozprávať o mame a starej mame. Spory jeho rodičov majú negatívne následky na jeho psychiku. Na otázku, či je maloletý XXXXX podľa nej manipulovateľný resp. ovplyvniteľný uviedla, že XXXXX je veľmi svojský a v mnohých veciach málo ovplyvniteľný. Dodržiava len pravidlá, ktoré on považuje za správne, aj preto má v škole asistentku. Doma je permanentný problém s prípravou do školy, domáce povinnosti si matka musí od neho vynucovať a v dôsledku toho potom dochádza k vzájomným konfliktom. Učia sa len vtedy, keď je XXXXX prístupný. Vo všeobecnosti sa skôr okolie prispôsobuje XXXXXovi. K tomu či je maloletý XXXXX vo zvýšenej miere negatívne ovplyvňovaný a manipulovateľný niektorým z rodičov, prípadne inou osobou, vo vzťahu k otcovi uviedla, že keď žijete v blízkosti matky a starej mamy, sú to blízke osoby, s ktorými ste v každodennom kontakte. XXXXX má k matke blízky vzťah, ale nie je to taký vzťah ako u zdravého človeka, veľakrát je vzdorovitý, neposlušný, nejde o citový vzťah, matke dôveruje, matka svoj strach o syna prenáša aj na syna. Kedykoľvek sa o otcovi rozprávali, tak na základe neochoty sa o otcovi rozprávať, usudzuje, že vzťah XXXXX k otcovi je odmietavý. XXXXX situáciu vyhodnocuje tak, že otec je dôvodom všetkých ťažkých situácií, ktoré musel XXXXX podstúpiť, teda napr. pohovory na sociálnej kuratele a u súdnych znalcov. K tomu, či je XXXXX schopný správne vnímať, vyhodnotiť a následne reprodukovať udalosti a okolnosti, ktoré prežil, uviedla, že je schopný popísať technicky čo sa stalo, ale nie je dobre schopný vnímať v akých súvislostiach to je. XXXXX nedokáže uvažovať v súvislostiach v sociálnom kontexte, preto môžu byť niektoré informácie týmto skreslené. Nie vždy by sa dokázal orientovať v čase. O vzdialenejších dobách sa vyjadroval ako o nedávnej minulosti alebo prítomnosti. Niečo, čo sa má stať v krátkej budúcnosti prežíva intenzívne, ako keby sa to už dialo, alebo malo stať. K tomu či je maloletý XXXXX schopný sám rozhodovať a vyjadrovať svoje pocity a názory s ohľadom na jeho osobnosť, alebo nekriticky preberá názory a úsudky jedného z rodičov či inej osoby, uviedla, že je schopný vyjadriť svoje potreby, ktoré si dokáže aj presadiť. Čiastočne je schopný vyjadriť svoje emócie. Vie pomenovať hnev, strach, úzkosť, spokojnosť, smútok, teda základné emócie dokáže k sebe priradiť. Je dôležité rešpektovať, čo XXXXX prežíva, ale rešpektovať prežívanie nie je to isté ako rešpektovať správanie, teda je dôležité rešpektovať hlavne jeho pocity. XXXXX si vytvára obranné reakcie, môže ísť do odporu, prestane komunikovať, držať očný kontakt, snažiť sa utiecť, schovať sa na bezpečnom mieste, ale môže sa to vyvinúť aj na silnú afektívnu reakciu – krik, nadávky, pričom používa mimoriadne expresívne výrazy, keď je na neho vyvíjaný nátlak. Na základe správania XXXXX a jeho matky usudzuje, že k priamemu navádzaniu proti otcovi zo strany matky neprichádzalo, XXXXX nikdy nepoužíval matkine vety, ktorými by vyjadroval vzťah k otcovi, ale vzhľadom na to, že ako malé dieťa si nevytvoril úplne nezávislý

vzťah k druhej osobe, možno povedať, že blízky až závislý vzťah na svojej matke ovplyvňoval aj XXXXX vzťah k otcovi, takto je to u každého dieťaťa. Na XXXXX psychickom stave sa podieľajú jeho diagnózy a zároveň nesmierna záťaž, ktorej je už roky vystavovaný.

Z výpovede svedkyne XXXXX vyplýva, že maloletý XXXXX je v jej psychiatrickej starostlivosti od 15.07.2013 s diagnózou ADHD, zmiešanou poruchou správania a emócií, poruchou vývoja reči a jazyka a je nastavený na farmakoterapiu. XXXXX je v starostlivosti psychológa, rodina je pod dohľadom sociálnej kurately. XXXXX absolvoval aj neurologické vyšetrenie, vyšetrenia psychológom, s tým, že sa dokázala prítomnosť zmiešanej poruchy správania a emócií, porucha vývoja reči a jazyka. Bol opakovane psychiatricky nemocnične liečený na detskej psychiatrickej klinike Bratislava, Kramáre, za účelom observácie aj terapeutického nastavenia. Pri poslednej hospitalizácii v Bratislave od 13.07.-21.07.2020 bola verifikovaná diagnóza atypický autizmus. XXXXX pokračuje v nastavení na farmakoterapiu, pri vstupe do ambulancie je nepokojný, v klinickom obraze dominuje nepokojné správanie, vyhýba sa očnému kontaktu, ale v poslednom čase jeho stav vykazuje zlepšenie. Jeho stav je ovplyvnený aj rozvodom rodičov. Komunikácia s ním v ambulancii je ťažká, nekvalitná, preto bol aj viac krát hospitalizovaný za účelom sledovania a terapeutického nastavenia. Na kontroly chodí v sprievode matky. Pri komunikácii rozpráva o škole, dobre reaguje na školu, jeho slovná zásoba je „chudobnejšia“, pri otázke na kontakt s otcom v tej chvíli opakovane vstáva zo stoličky, odchádza a trieska dverami. ADHD sa u XXXXX prejavuje nekladným nepokojným správaním, poruchou pozornosti, zvýšením sklonom k úzkostlivému prežívaniu, pri atypickom autizme je to porucha prispôbovať sa a u XXXXX vyhýbanie sa očnému kontaktu, tieto charakteristiky diagnóz sa vzájomne prelínajú. Aspergerov syndróm je forma autizmu, ktorá doteraz nie je objasnená, môže to byť nejaká genetická abnormalita, môže mať pôvod aj v strese matky pred pôrodom, v infekcii, doposiaľ nie je objasnená príčina akýchkoľvek príčin autizmu. K tomu, či môže mať vplyv na osobnosť XXXXX, ak ho budú nútiť k tomu, čo on kategoricky odmieta, v predmetnom prípade ísť na styk k jeho otcovi, uviedla, že pri tejto diagnóze je veľmi často prítomná porucha adaptačná, takíto jedinci sa veľmi zle prispôbujú, môžu mať prejavy adaptačných porúch, napr. stav zvýšenej úzkosti, sklon k panickým reakciám, zvýšenú impulzivitu. Je to individuálne. V prípade XXXXX ide o ADHD prejavy a zvýšené prežívanie úzkosti. Odňatie XXXXX nasilu od svojej matky za účelom odovzdania otcovi na čas styku by malo negatívne dopady vzhľadom na XXXXX poruchy a úzkostné stavy, je u neho predpoklad negatívneho dopadu nátlakových situácií na jeho psychiku. K príčine odmietavého správania XXXXX voči otcovi sa nevedela vyjadriť. Odkedy má XXXXXa v starostlivosti, bol postoj k otcovi odmietavý, negatívny. XXXXX je osobnosť pubescentná, ale v popredí je u neho diagnóza Aspergerovho syndrómu, ktorý sa prejavuje u každého jedinca iným spôsobom. Ohľadne vzťahu maloletého XXXXX k svojmu otcovi a k svojej matke uviedla, že preferuje jednoznačne vzťah k matke, na ktorú je citovo

výrazne naviazaný. K otcovi má odmietavý postoj, treba si však uvedomiť, že je to choré dieťa. Nie je vhodné konať proti jeho „chceniu“, viedlo by to len k zhoršeniu jeho psychického stavu, je dôležité rešpektovať, keď XXXXX opakovane niečo nechce a odmieta to, v opačnom prípade môže dôjsť k celkovému zlyhaniu adaptačných mechanizmov dieťaťa a k zhoršeniu jeho klinického stavu.

Do vyšetrovacieho spisu bol zabezpečený znalecký posudok č. 66/2020, z vyšetrovacieho spisu ČVS:ORP-270/1-VYS-NZ-2020, ktorý vypracovala znalkyňa z odboru psychológia XXXXX. Zo záverov predmetného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že aktuálna intelektová úroveň mal. XXXXX sa v rámci populačnej normy nachádza v dolnom pásme priemeru pri výraznej prevahe v praktickej zložke nad verbálnou. Jeho osobnosť je detská, disharmonicky sa vyvíjajúca, málo štruktúrovaná, rigidná, s nízkym sebedomím i sebahodnotením, vlastné pocity menejcennosti kompenzuje snahou ozviditeľnenie sa, pútaním pozornosti akýmkoľvek spôsobom, má nereálne aspirácie. Je emočne a sociálne nezrelý, afektívne nestabilný, infantilný, myslenie a cítenie nie sú plne integrované. Jeho zmysel pre realitu je znížený, nerešpektuje dostatočne realitu, rád uniká do sveta fantázie, hlavne v situáciách, ktoré nedokáže adekvátne pochopiť. Svoj postoj považuje za jediný správny a nepripúšťa správnosť inej možnosti. Vlastné citové vzruchy považuje za ťaživé, nemá ich pod kontrolou, v popredí sú pocity strachu, ohrozenia, zmätku, hnevu a agresivity. Je ťažšie regulovateľný aj inými osobami, pokiaľ ich sám neuznáva za autoritu. Jeho správanie nesie známky disocialeho správania, čo je najľahšia forma porúch správania, pre ktorú je typické porušovanie všeobecne platných noriem a predpisov, ale ešte neútočí na zákonné normy. Vo vzťahu k opačnému pohlaviu je skôr submisívny, čo sa prejavuje aj snahou vyhovieť matke. V sociálnej oblasti má výrazné adaptačné ťažkosti. Je síce ochotný nadväzovať nové kontakty, no len pod podmienkou, že ostatní príjmu jeho podmienky, prispôbia sa mu a nebudú na neho naliehať, či presadzovať vlastnú vôľu. Chýba mu vzor sociálneho správania identického pohlavia (muža). Aktuálne prežívanie maloletého XXXXX je poznačené tlakom z toho, že je nútený robiť ústupky a zmieriť sa s tým, že sa musí niečoho zriecť. Považuje za ťažké presadzovať svoje zámery, je vyčerpaný trýznivými požiadavkami, ktoré nie je schopný splniť, čo pociťuje ako nadmernú záťaž. Chcel by sa oslobodiť od ťaživého obmedzovania či bremena, a tak dosiahnuť uvoľnenie zo psychosomatického napätia. XXXXX má k otcovi XXXXX odporuplný a silne hostilný postoj, prechováva voči nemu výlučne negatívne pocity. Otca absolútne odmieta na verbálnej i neverbálnej úrovni, pričom svoj postoj a správanie nevie racionálne zdôvodniť. Argumentuje tým, že „otec mi ubližoval“, no nie je schopný si vybaviť konkrétne zážitky s otcom (negatívne či pozitívne). Svoj postoj rozčúlene, krikom demonštruje, verbalizuje, že sa otca bojí, no pritom sa smeje a uškiera. XXXXX je na matku XXXXX silne naviazaný, jeho vzťah k nej je ambivalentný. Na jednej strane je voči matke submisívny, nekriticky prijíma a kopíruje matkine postoje i správanie sa nielen voči otcovi, ale celkovo k životu, pravdepodobne v snahe matke vyhovieť a plniť jej očakávania, aby sa vyhol konfliktom s ňou a na strane druhej mu chýba prirodzený

rešpekt voči rodičovskej autorite. XXXXX má dostatočne rozvinuté perцепčné a kognitívne schopnosti, ktoré mu umožňujú riadne vnímať a zapamätať si prežité udalosti a okolnosti, ktorých bol svedkom primerane k svojmu veku. Jeho reprodukcie súvisiace s predmetom vyšetrovania sú však do značnej miery ovplyvnené postojmi matky, jej tvrdeniami, ktoré nekriticky preberá ako i snahou matke vyhovieť. XXXXX nemá sklony k úmyselnému skresľovaniu svojich výpovedí. XXXXX sa s otcom takmer 5 rokov nestretol, s výnimkou niekoľkých stretnutí za prítomnosti psychológa, pracovníčky Rady pre práva detí a pedagogického personálu základnej školy, pričom tieto stretnutia boli bez spontánnej interakcie syna s otcom, za prítomnosti nekonštruktívnej asistencie matky, ktorá má k otcovi hostilný postoj a dáva ho najavo aj pred synom. Znalčka ďalej uvádza, že XXXXX je ovplyvňovaný a manipulovaný matkou, ku ktorej má neprimerane submisívny vzťah, nekriticky preberá jej názory a postoje voči otcovi, snaží sa jej maximálne vyhovieť a napĺňať jej očakávania. Maloletý disponuje informáciami, ktorým nerozumie, pričom búrlivo neguje možnosť, že ich „začul“ doma (napr. „otec ma chce dať do ústavu, počul som to od neho“). XXXXX nekriticky preberá postoje matky, jej názory i úsudky. Maloletý sa javí ako nesamostatná, závislá osobnosť, pričom táto nesamostatnosť je pravdepodobne dlhodobo potencovaná práve matkou (materskú školu navštevoval len 3 hodiny denne, nenavštevoval školský klub, kde má dieťa možnosť v kolektíve rovesníkov rozširovať si a zdokonaľovať sociálne zručnosti, vytvárať a prehĺbovať svoje sociálne väzby, nadobúdať nové formy sociálneho správania, ktoré ho učia novým rolám).

Zo záverov znaleckého posudku č. 52/2021 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých XXXXX zo dňa 23.10.2021 vyplýva, že maloletý XXXXX otca radikálne odmieta ako súčasť svojej rodiny alebo svojho života, má z dávnej minulosti osvojené, že mu otec robil zle, pocity k nemu sú plné hnevu a zlosti, otca odmieta zo zotrvačnosti (nemá s ním dlhodobo žiadnu osobnú skúsenosť, pričom je výrazne ovplyvnený vlastnou neochotou dostať sa do situácie, v ktorej by mohol otca spoznať aj z iného pohľadu). Aj na základe záverov uvedeného znaleckého posudku odvolací súd v konaní o návrhu oprávneného XXXXX na výkon rozhodnutia súdu o úpravu styku s maloletým dieťaťom vedenom pod spisovou značkou 25CoE/81/2021 rozhodol, že výkon rozhodnutia nariadený uznesením Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019-188 zo dňa 17.12.2019 vyhlasuje za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavuje, pričom súd uviedol v odôvodnení predmetného rozhodnutia, že samotnej povinnej matke nie je možné pripísať zmarenie styku otca s maloletým XXXXX, nakoľko ani zo strany otca súd nevidel snahu o nápravu rodičovského vzťahu, ktorý sa musí premietnuť aj do podvedomia dieťaťa, hoci možno nevedomky. Príčinu nerealizovania styku súd vyhodnotil tak, že táto spočívala hlavne v dôvode zmarenia zo strany maloletého XXXXX, s poukazom na jeho neochotu sa vôbec vidieť a kontaktovať s otcom, zároveň súd dospel k záveru, že nebolo preukázané (na základe vyjadrení účastníkov konania, odborníkov, znaleckých posudkov, správ), že by príčinou negatívneho postoja dieťaťa bolo správanie, či úmyselné ovplyvňovanie

zo strany matky. Použitie donucovacích opatrení by bolo kontraproduktívne a mohlo by viesť ešte k ďalšiemu zhoršeniu vzťahov medzi maloletým a rodičom. Nebolo preukázané, že matka maloletým manipuluje, podľa odborníkov (XXXXX XXXXX) jej postoj vo vzťahu syn otec nie je cielený a úmyselný, maloletého sa snažila na styk pripravovať pozitívnym naladením a navodením príjemných pocitov, čo maloletý sám potvrdil. Súd poukázal na diagnózy maloletého XXXXX, akými sú ADHD a atypický autizmus, ktoré sú už samé o sebe typické odlišným myslením takto postihnutého dieťaťa, preto nie je vhodné, najmä s poukazaním na neustále odmietanie otca maloletým, aby bol akýmkoľvek spôsobom nútený k výkonu rozhodnutia. Odvolací súd zároveň uviedol, že vzhľadom na vek maloletého dieťaťa už samotné dieťa je schopné sa rozhodnúť, aký čas a či vôbec chce s druhým rodičom stráviť. Z uvedených dôvodov dospel súd k záveru, že za sústavného odmietania otca dieťaťom, nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby súd autoritatívnym spôsobom nariadil dieťaťu stretávať sa s otcom, ktorého úplne odmieta, pričom ak by sa aj výkon nasilu uskutočnil, nastala by degradácia vzťahu.

Vzhľadom na to, že závery znaleckého posudku č. 52/2021 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých XXXXX zo dňa 23.10.2021 sú v okolnostiach týkajúcich sa vplyvu matky na maloletého XXXXX („u maloletého je miera ovplyvniteľnosti a manipulovateľnosti zo strany hociktorého z rodičov na ústupe, otca odmieta zo zotrvačnosti, pričom je ovplyvnený vlastnou nechotou dostať sa do situácie, v ktorej by otca mohol spoznať aj z iného pohľadu“) v rozpore so závermi skoršieho znaleckého posudku č. 66/2020 znalkyne z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých XXXXX (vrátane dodatkov k ZP č. 67/2020, č. 68/2020) („maloletý XXXXX je ovplyvňovaný a manipulovaný matkou, ku ktorej má neprimerane submisívny vzťah, nekriticky preberá jej názory a postoje voči otcovi, snaží sa jej maximálne vyhovieť a napĺňať jej očakávania“), bolo potrebné za účelom odstránenia vyššie uvedených rozporov zabezpečiť vypracovanie kontrolného znaleckého posudku ústavom za súčasnej konzultácie so znalcom z odboru psychiatria, z uvedeného dôvodu bol do konania pribratý Ústav pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o.. Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Ústavom pre znaleckú činnosť v Psychológii a Psychiatrii, spol. s r. o. vyplýva, že intelektové schopnosti maloletého XXXXX, zisťované testom neverbálnej inteligencie, sa nachádzajú v pásme priemeru. V norme vie postihovať základné analógie, sám už však nedokáže analyzovať figúry z hľadiska diferenciácie jednotlivých častí a pochopiť tak vnútorné vzťahy medzi predmetmi. Osobnosť maloletého XXXXX je introvertovaná, v kombinácii s plochou emocionalitou, bez neurotického zaťaženia. Ide o uzavretý, menej komunikatívny, pasívny typ osobnosti s tendenciou k emocionálne odťažitém reakciám a s tým súvisiacou neschopnosťou normatívnych adaptabilných reakcií v záťažových situáciách. Aktuálny psychologický stav maloletého XXXXX a osobnostný profil ako aj prejavy správania a popisy interpersonálnych vzťahov sú v súlade s diagnózou netypického autizmu, ktorý mu bol diagnostikovaný v roku 2020. Vzhľadom na toto obmedzenie a aj ich psychologické zistenie XXXXX nie je

schopný analyzovať sociálne situácie a vyhodnocovať si vhodné a nevhodné stratégie a napodobňovaním si ich osvojovať, sám nemá osvojené dostatočné množstvo aktívnych ako ani pasívnych stratégií zvládania stresu a náročnejších situácií. Najčastejšie používa rozptyľujúce aktivity (počúva hudbu, ide sa bicyklovať, poprechádzať, pozerá televízor, zahrá si videohry) a vyhnutie (snaží sa problému vyhnúť, vyhýba sa ľuďom, ktorí v ňom vyvolávajú nepríjemné pocity a pod.). Len niekedy využíva kognitívne rozhodovanie vo forme premýšľania predtým ako niečo urobí, rozmýšľa o tom, prečo sa to stalo a pod. Jeho aktuálne stratégie sa vôbec neopierajú o interpersonálne vzťahy, a to ani na úrovni primárnych vzťahových osôb (matka), tak ani jeho širšieho sociálneho prostredia (učiteľa, asistentka, psychologička a pod.). Neschopnosť identifikovať, spracovávať a vyrovnávať sa s emóciami, ako súčasť jeho diagnózy vedie k potlačenej úzkosti resp. nahromadená osobná frustrácia vedie k nedostatočne kvalitným stratégiám ako je rozptýlenie a vyhýbanie, ktorými neprimerane reaguje na vonkajšie sociálne podmienky. Matka je jeho primárna vzťahová osoba, napriek tomu, že nie je schopný vyjadriť voči nej pocity, vníma jej rodičovské konanie a jej postoje ako vyvážené, prejavuje voči nemu pozitívny záujem, ako aj necháva mu priestor na vyjadrenie svojej autonómnosti, zároveň vníma jej direktívnosť, s nízkymi prejavmi hostility. Zároveň bol zistený posun závislosti na matke v smere prejavov revolty voči jej autorite ako prejav jeho sociálneho dozrievania a puberty. Otec je pre XXXXX vzťahová osoba, ktorá ho v detstve opustila a keďže nie je schopný emocionálneho vyrovnania sa s opustením, v prejavoch tak zostáva negatívny až negativistický. XXXXX popisovaný vzťah otca voči nemu neprežíval v detstve pozitívne a prežíva ho negatívne aj aktuálne. Otcov prístup k vynucovaniu si styku s ním nepovažuje za pozitívny záujem o jeho osobu a svoje odmietanie kontaktu s ním stále stupňuje. XXXXX vníma otca ako osobu hostilnú voči nemu, so slabým, resp. nízkym pozitívnym záujmom o jeho osobu. Skóre odpovedí „neviem“ v škálach direktívnosti a autonómnosti poukazuje na absenciu ich reálneho vzťahu. Schopnosť vnímania maloletého XXXXX je limitovaná najmä v oblasti sociálnych vzťahov. V popredí je neschopnosť porozumieť sociálnym situáciám a preniesť si ich do svojho repertoáru stratégií a vzťahovej pestrosti. Krátkodobá pamäť XXXXX je veku primeraná, aj s dobrou schopnosťou odolávať rušeniu. Dlhodobá pamäť je v norme, nemá problém efektívne podržať informácie pre neho dôležité v pamäti a neskôr ich vedieť znovu sprístupniť použitiu. Pri kvalitnom sústredení má XXXXX dobrú schopnosť učiť sa, preferuje auditívnu formu, bez kolísavej pozornosti.

V rozhovore u znalkyne maloletý XXXXX jednoducho popisuje svoj negatívny vzťah k otcovi, ktorý už má dlhodobo. Všeobecná vierohodnosť maloletého XXXXX je zachovaná (priemerný intelekt, dobrá úroveň pamäťových schopností, primerané vnímanie, podržanie a schopnosť reprodukovania). Neboli zistené konfabulácie, ani mimovoľné dopĺňanie si medzier v pamäti. Špecifická vierohodnosť je v tomto prípade zachovaná tiež a je podporená psychodiagnostickým zistením, že XXXXX je schopný na základe sebauposúdenia svojich prejavov správania základnej egocentrickej reflexie a tým aj vzťahov ku svojim primárnym osobám a k popisu negatívneho vzťahu k otcovi. Verbálna

výpoveď XXXXX je emocionálne odťažitá, táto súvisí najmä s prejavmi diagnózy netypického autizmu. Neschopnosť identifikovať, spracovávať a vyrovnávať sa s emóciami, ako súčasť XXXXX diagnózy, vedie k potlačenej blízkosti, resp. nahromadená osobná frustrácia vedie k nedostatočne kvalitným stratégiám, a tak využíva najmä rozptýlenie a vyhýbanie, ktorými neprimerane reaguje na vonkajšie sociálne podmienky. Negatívny vzťah k otcovi je primárne dôsledok jeho vnútorného konfliktu s ním. Nebolo zistené negatívne ovplyvňovanie a manipulovanie matkou vo vzťahu k otcovi.

Maloletý XXXXX je schopný rozhodovať sa sám, prežívanie je však emocionálne odťažité, pretože nevie vyjadriť svoje pocity ale len názory. XXXXX, najmä vzhľadom na svoju diagnózu atypického autizmu, je obzvlášť zraniteľnou osobou, ktorú je potrebné neustále usmerňovať a chrániť, nakoľko nevníma a nevie pomenovať sociálne vzťahy v takej šírke ako bežná populácia. Preto ak preberá názory a úsudky jedného rodiča, je to preto, že sám tieto vzťahy nevie postihnúť alebo pomenovať. Znaleckým skúmaním však nebolo zistené nekritické preberanie názorov a úsudkov matky.

Z uznesenia Krajského súdu v Nitre spisovej značky 25CoE/81/2021 - 1246 zo dňa 23.02.2022 v právnej veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného XXXXX proti povinnej XXXXX o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia súdu o úprave styku s maloletým dieťaťom XXXXX v konaní zastúpenom kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny XXXXX, o odvolaní oprávneného XXXXX proti uzneseniu Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019-535 zo dňa 08.03.2021, ktorým odvolací súd rozhodol tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie mení tak, že výkon rozhodnutia nariadený uznesením Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019-188 zo dňa 17.12.2019 vyhlasuje za neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavuje. Uznesenie Okresného súdu XXXXX spisovej značky 16Em/3/2019-535 zo dňa 08.03.2021 nadobudlo právoplatnosť dňa 19.04.2022 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre spisovej značky 25CoE/81/2021 - 1246 zo dňa 23.02.2022. S poukázaním na odôvodňujúcu časť predmetného uznesenia odvolací súd nevzhladol také skutočnosti, ktoré by viedli k nesprávnemu vedeniu maloletého XXXXX jeho matkou, ako preferenčným rodičom, vo vzťahu k styku s jeho otcom XXXXX, naopak z viacerých znaleckých posudkov vyplýva, že sám maloletý pociťuje neprekonateľnú averziu voči osobe otca, a preto s ním akýkoľvek styk odmieta. XXXXX mnohokrát manifestoval svoje postoje krikom, útekem z miestnosti, už pri počutí slova otec sa u neho stupňuje vnútorný protest, ktorý dáva dôrazne najavo aj navonok, odmieta jeho osobu. Vzhľadom k týmto skutočnostiam nie je možné pripísať zmarenie styku otca XXXXX s maloletým XXXXX iba samotnej matke XXXXX, nakoľko ani zo strany otca súd nevidel snahu o nápravu rodičovského vzťahu, ktorý sa samozrejme musí premietnuť aj do podvedomia dieťaťa, aj keď možno nevedomky. Otec sa tiež na samotný styk nedostavoval, pri niekoľkých úspešných pokusoch v byte matky, ktoré však trvali len pár minút, nedošlo k nadviazaniu kontaktu s dieťaťom, maloletý XXXXX otca odmietal a následne sa už otec napriek možnosti, aj keď málo

pravdepodobnej vízii o zlepšení vzťahu, na ďalšie stretnutia v zmysle vykonateľného exekučného titulu nedostavoval. Príčinu nerealizovania styku odvolací súd vyhodnotil tak, že táto spočívala hlavne v dôvode zmarenia zo strany maloletého XXXXX s poukazom na jeho neochotu sa vôbec vidieť a kontaktovať s otcom. Proti záujmu dieťaťa nespochybniteľne nasvedčuje skutočnosť, ak rodič núti dieťa k styku s druhým rodičom proti jeho vôli. Pokiaľ nie je možné dieťa prostredníctvom adekvátnych výchovných pôsobení presvedčiť, že má ísť k oprávnenému rodičovi, sankčné pôsobenie súdu vo forme ukladania pokút povinnému rodičovi nemá racionálny podklad a zmysel, pretože nepôsobí na povinného rodiča tak, aby pôsobil na povinného rodiča v zmysle dosiahnuť zmenu jeho postoja, ale núti maloleté dieťa zmeniť svoju vôľu, aby predišlo postihu povinného rodiča. Taktiež Európsky súd pre ľudské práva vo viacerých rozhodnutiach týkajúcich sa výkonu práv a styku rodiča s maloletým dieťaťom konštatoval, že pokiaľ povinný rodič nemôže plniť povinnosť stanovenú súdom z dôvodu negatívneho postoja maloletého a v konaní nebolo preukázané, že by príčinou negatívneho postoja dieťaťa bolo správanie, či úmyselné ovplyvňovanie zo strany povinnej matky, je použitie donucovacích opatrení kontraproduktívne a mohlo by viesť ešte k ďalšiemu zhoršeniu vzťahov medzi maloletým a rodičom. Štátne orgány síce majú vyvíjať snahu, aby tejto spolupráci napomohli, ale ich povinnosť použiť donucovacie prostriedky nemôže byť neobmedzená, musia brať ohľad na záujmy, práva a slobody dotknutých osôb a osobitne na najlepší záujem dieťaťa a jeho práva, ktoré mu priznáva článok 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Najlepší záujem dieťaťa môže v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. K využitiu donucovacích prostriedkov pri výkone rozhodnutí je potrebné pristupovať maximálne opatrne, zohľadňujúc dôsledne mieru nevyhnutnosti zásahu do integrity najmä maloletého dieťaťa. Nie je žiaduce, aby sa rodič, ktorému maloleté dieťa nie je zverené do osobnej starostlivosti, dožadoval prijatia opatrení, ktoré by mohli poškodiť zdravie a rozvoj maloletého dieťaťa. Preto ani v navrhovanom uložení pokút matke maloletého súd nevidel prínos, nakoľko týmito by bola potrestaná matka práve pre správanie maloletého, ktorý si ani len takýto dopad svojho správania nemusí uvedomovať. Ani ďalšie oprávneným navrhované alternatívy odvolací súd nevidel ako vhodné vzhľadom k osobe maloletého, ktorý potrebuje v prvom rade stabilné výchovné prostredie. Je jednoznačne citeľné napätie medzi samotnými rodičmi, ktorí v prvom rade nevedia spolu vychádzať a komunikovať, čo sa negatívne prejavuje aj voči maloletému. Napriek tvrdeniam otca, nebolo dostatočne preukázané, že matka maloletým manipuluje, podľa odborníkov jej postoj vo vzťahu syn - otec nie je cielený a úmyselný, maloletého sa snažila na styk pripravovať pozitívnym naladením a navodením príjemných pocitov (pôjde s otcom na výlet), čo maloletý sám potvrdil. Navyše podľa posledného posudku sa maloletý dostal do veku, kedy je miera ovplyvniteľnosti a manipulovateľnosti zo strany hociktorého z rodičov na ústupe. S poukazom na základné diagnózy maloletého XXXXX, ktorými sú ADHD a atypický autizmus, ktoré sú už samé o sebe typické odlišným myslením takto postihnutého dieťaťa, nie je vhodné, najmä s poukazom k nepretržitému odmietaniu otca maloletým XXXXX, aby bol akýmkoľvek spôsobom nútený k výkonu

rozhodnutia. Odvolací súd v závere konštatuje, že vzhľadom na vek maloletého XXXXX (XXXXX rokov), už samotné dieťa je schopné sa rozhodnúť, aký čas a či vôbec chce s druhým rodičom stráviť. Za sústavného odmietania otca dieťaťom teda nie je v záujme maloletého dieťaťa, aby súd autoritatívnym spôsobom nariadil dieťaťu stretávať sa s otcom, ktorého úplne odmieta. V budúcnosti bude preto jednoznačne na strane rodičov dieťaťa, aby tento vzťah zmenili a na samotnom otcovi, aby si postupne svoj vzťah k dieťaťu budoval, nie na základe autoritatívneho rozhodnutia, ale na základe vzájomnej dôvery, ochoty, lásky a pomoci.

Do spisového materiálu bolo zabezpečené uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisovej značky 9Cdo/242/2022 zo dňa 30.01.2023, z výroku ktorého rozhodnutia vyplýva, že v právnej veci výkonu rozhodnutia v prospech oprávneného otca XXXXX proti povinnej XXXXX o návrh na výkon rozhodnutia súdu o úpravu styku s maloletým XXXXX vedenej na Okresnom súde XXXXX pod spisovou značkou 16Em/3/2019 (Okresný súd XXXXX uznesením spisovej značky 16Em/3/2019 zastavil konanie o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o úpravu styku s maloletým XXXXX) o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre spisovej značky 25CoE/81/2021, ktorým odvolací súd rozhodol (výkon rozhodnutia prvostupňového súdu je neprípustný a konanie o výkon rozhodnutia zastavil) a dovolanie odmieta. Najvyšší súd SR poukázal na to, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení svojho rozhodnutia zaoberal tak vyhodnotením skutkového stavu, ako aj právnymi závermi, na ktoré odkázal mimo iného i odvolací súd, tzn. že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je v záujme dieťaťa, a to predovšetkým s poukazom na jeho úplné odmietanie otca a jeho závažné zdravotné problémy, čo bolo vykonaným dokazovaním preukázané. Zmarenie styku otca s maloletým nie je možné pripísať iba samotnej matke XXXXX, nakoľko ani zo strany otca súd nevidel snahu o nápravu rodičovského vzťahu, ktorý sa samozrejme musí premietnuť aj do podvedomia dieťaťa, pričom odvolací súd nevidel prínos v navrhovanom ukladaní pokút matke maloletého, nakoľko týmito by bola potrestaná matka práve pre správanie maloletého XXXXX, ktorý si ani len takýto dopad svojho správania nemusí uvedomovať. Ani ďalšie alternatívne opatrenia navrhované otcom odvolací súd nevidel ako vhodné vzhľadom k osobe maloletého, ktorý potrebuje v prvom rade stabilné výchovné prostredie.

Prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona sa dopustí ten, kto po tom, čo sa proti nemu bezvýsledne použili opatrenia v civilnom procese smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, marí výkon takého rozhodnutia alebo dohody alebo marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých.

Toto ustanovenie chráni výkon súdnych rozhodnutí, alebo súdom schválených dohôd o výchove maloletých detí.

Opatrením v civilnom procese sa rozumejú miernejšie spôsoby donútenia, ktoré je možné použiť na dosiahnutie výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, ako napr. uloženie finančnej pokuty.

Maríť alebo podstatne sťažovať výkon rozhodnutia znamená, že rozhodnutie v dôsledku konania páchatel'a nie je vykonané a vykonať ho nie je možné alebo len s veľkými obtiažami, resp. za podstatne sťažených podmienok.

Objektom tohto trestného činu je záujem na riadnom výkone rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí alebo výkone neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Objektívna stránka spočíva v konaní páchatel'a, ktorým marí výkon rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí, pričom opatrenia v občianskom súdnom konaní smerujúce k ich výkonu neboli úspešné, alebo marí výkon neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých. Subjektívna stránka vyžaduje úmyselné zavinenie. Páchatel'om môže byť iba osoba, proti ktorej sa bezvýsledne použili uvedené opatrenia – špeciálny subjekt.

Výkon rozhodnutia vo veciach maloletých upravuje Zákon č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok vo svojej Štvrtej časti Siedmej hlavy, pričom ak dôjde k neplneniu či porušeniu judikovaných povinností inej ako peňažnej povahy, nastupuje postup upravený pod touto hlavou.

Podľa § 378 Civilného mimosporového poriadku, po vydaní uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia alebo súčasne s vydaním tohto uznesenia môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k tomu, aby došlo k dobrovoľnému splneniu povinnosti.

Podľa § 379 odsek 1 Civilného mimosporového poriadku, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinnosti ustanovených v rozhodnutí.

Podľa § 379 odsek 2 Civilného mimosporového poriadku, ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, v ktorej súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

Podľa § 382 odsek 1 Civilného mimosporového poriadku, ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinností podľa § 379 odsek 2 zostane bezvýsledná, súd môže uložiť povinnému, pokutu vo výške 1000 €. Pokutu možno uložiť aj opakovane za každé porušenie povinnosti vyplývajúcej z rozhodnutia.

S poukázaním na vyššie rozpísané zákonné ustanovenia je nutné pred uplatňovaním práva v trestnom konaní vyčerpať prostriedky civilného procesu smerujúce k výkonu rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody. Takýmito prostriedkami v civilnom procese sa podľa Civilného mimosporového poriadku rozumejú miernejšie vyššie citované spôsoby donútenia, ktoré možno použiť na dosiahnutie výkonu rozhodnutia vo veci osobnej starostlivosti o maloletého a to prostredníctvom návrhu na súdny výkon rozhodnutia. Na naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu musia byť súdom uložené povinnému rodičovi bezvýsledné opatrenia, ktoré neviedli k náprave a rešpektovaniu súdneho rozhodnutia, či súdom schválenej dohody. V predmetnom prípade bolo uplatnené bezvýsledné použitie minimálne dvoch opatrení zo strany súdu a to výzvy na dobrovoľné plnenie rozhodnutia a uloženie poriadkovej pokuty, čo napĺňa zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona (objektívna stránka).

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 17 Trestného zákona pre trestnosť činu spáchaného fyzickou osobou treba úmyselné zavinenie, ak tento zákon výslovne neustanovuje, že stačí zavinenie z nedbanlivosti.

K naplneniu subjektívnej stránky skutkovej podstaty predmetného prečinu sa s poukazom na ustanovenie § 17 Trestného zákona vyžaduje úmyselné zavinenie v zmysle ustanovenia § 15 Trestného zákona.

Podľa § 15 Trestného zákona trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel'

- a) chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo
- b) vedel, že svojim konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov obsiahnutých v predložennom rozsiahlom spisovom materiáli riadiac sa vyššie citovanou zásadou náležitého zistenia skutkového stavu veci a zásadou voľného hodnotenia dôkazov som dospela k záveru, že obvinená XXXXX svojím konaním nenaplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, pričom v danom prípade nebola naplnená subjektívna stránka prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Trestného zákona, pretože z vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinená nechcela a nemala v úmysle spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, resp. nebolo preukázané, že by vedela, že svojím konaním môže spôsobiť takéto porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem štátu na riadnom výkone rozhodnutia súdu alebo súdom schválenej dohody o výchove maloletých detí alebo výkone neodkladného opatrenia uloženého v civilnom procese na ochranu osôb ohrozených násilím alebo vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, teda záujem štátu na riadnom výkone úradných rozhodnutí. V prípade, ak nie je naplnená čo i len jedna zložka skutkovej podstaty trestného činu (subjekt, subjektívna stránka, objekt, objektívna stránka), nemožno konštatovať, že bola naplnená skutková podstata trestného činu. Vykonaným vyšetrovaním taktiež neboli zistené skutočnosti odôvodňujúce záver, že obvinená svojím konaním naplnila skutkovú podstatu iného trestného činu, prípadne priestupku.

V tejto súvislosti poukazujem aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisovej značky 9Cdo/242/2022 zo dňa 30.01.2023 týkajúce sa tejto veci, ktorý sa stotožnil s názorom prvostupňového súdu a odvolacieho súdu a rozhodol, že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je v záujme dieťaťa, a to predovšetkým s poukazom na jeho úplné odmietanie otca a jeho závažné zdravotné problémy. Zmarenie styku otca s maloletým nie je možné pripísať iba samotnej matke XXXXX, nakoľko ani zo strany otca súd nevidel snahu o nápravu rodičovského vzťahu, ktorý sa samozrejme musí premietnuť aj do podvedomia dieťaťa, pričom odvolací súd nevidel prínos v navrhovanom ukladaní pokút matke maloletého, nakoľko týmito by bola potrestaná matka práve pre správanie svojho syna maloletého XXXXX, ktorý si (vzhľadom na svoje závažné diagnózy) takýto dopad svojho správania nemusí uvedomovať.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukázaním na vyššie citované zákonné ustanovenia a rozpísané skutočnosti bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Lucia Klučková
prokurátorka